

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **Ing. J. M.**, nar. X., 919 52 D., s ustanoveným správcom konkurznej podstaty JUDr. P. S., P., Trnava, proti žalovanému: **S.** Bratislava, IČO: X., pobočka V., X. Trnava, o **určenie pohľadávky**, na odvolanie žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 9 Cbi 37/2007-30 zo dňa 25. novembra 2008 takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 9 Cbi 37/2007-30 zo dňa 25. novembra 2008 **p o t v r d z u j e**.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením prvostupňový súd zastavil konanie, z dôvodu, že žalobca neuhradil súdny poplatok pri podaní žaloby, ani dodatočne na výzvu súdu, ktorú prevzal 16. septembra 2008. O následkoch nezaplatenia bol poučený. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa ust. § 146 ods. 1 písm. c/ O. s. p.

Proti tomuto uzneseniu podal žalobca odvolanie, v ktorom uviedol, že výzva na zaplatenie súdneho poplatku je nesprávna čo sa týka výšky, nakoľko uvedená vec sa spravuje zákonom č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov. Uvedená výška súdneho poplatku je vyčíslená podľa novely zákona č. 273/2007 Z. z. platnej a účinnej od 1. júla 2007. Dodal, že krajský súd mal postupovať podľa novely zákona č. 341/2005 Z. z. a rešpektovať položku č. 1 písm. b/ sadzobníka súdnych poplatkov účinnej do 31. decembra 2005.

Podľa § 70d zákona č. 328/1991 Zb., konanie začaté pred 1. januárom 2005 sa dokončí podľa doterajších predpisov, ak nie je ustanovené inak. Ďalej uviedol, že ak súd vydá nesprávne rozhodnutie o poplatkoch, takéto zruší alebo zmení aj bez návrhu. Ako druhý odvolací dôvod uviedol, že rozhodnutie 1K 257/04-210 zo dňa 7. augusta 2007 nenadobudlo právoplatnosť, z dôvodu, že bola podaná žaloba za nesprávny úradný postup s požiadanim o odklad vykonateľnosti uznesenia Krajského súdu Bratislava. Preto sa domnieva, že súdne poplatky boli vyrubené nesprávne a kým rozhodnutie nenadobudne právoplatnosť, žiada, aby súd tieto skutočnosti rešpektoval a navrhuje, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil na nové konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p.) prejednal vec podľa § 212 ods. 1 a § 214 ods. 2 O. s. p., bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Podľa ust. § 5 ods. 1 písm. a/ zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov, poplatková povinnosť vzniká podaním návrhu, odvolania a dovolania alebo žiadosti na vykonanie poplatkového úkonu, ak je poplatníkom navrhovateľ, odvolateľ a dovolateľ.

Žalobca podal žalobu o určenie pohľadávky dňa 19. decembra 2007. Tento úkon je spoplatňovaný v zmysle vyššie uvedeného ust. § 5 zákona č. 71/1992 Zb. účinného v čase vykonania úkonu, teda podania žaloby, t. j. v znení ostatnej novely zákona č. 24/2007 Z. z., ktorá platila do 31. decembra 2007.

Nakoľko žalobca svoju poplatkovú povinnosť vykonaním úkonu nesplnil, súd ho správne vyzval na zaplatenie súdneho poplatku za podanú žalobu dňa 26. augusta 2008, podľa položky č. 2 písm. b/ sadzobníka súdnych poplatkov zákona č. 71/1992 Zb., vo výške 10 000 Sk. Odvolací súd pritom podotýka, že prvostupňový súd postupoval správne v zmysle zákona č. 71/1992 Zb. účinného v čase vykonania poplatkového úkonu.

Žalobca ďalej namieta, že je oslobodený od platenia súdneho poplatku podľa ust. § 4 ods. 1 písmeno r/, avšak takéto ustanovenie zákon č. 71/1992 Zb. neobsahuje. Prvostupňový súd tejto záležitosti venoval dostatočnú pozornosť a predpokladal, že žalobca mal na mysli ust. § 4. ods. 2 písm. r/ zákona č. 71/1992 Zb.

Podľa ust. § 4 ods. 2 písm. r/ zákona č. 71/1992 Zb., od poplatku je oslobodený navrhovateľ v konaní o určenie popretej pohľadávky podľa osobitného predpisu, s odkazom na zákon č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

V predmetnej veci však konkurzné konanie bolo vyhlásené za účinnosti zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov. Žalobca by bol oslobodený v tom prípade, ak by sa jednalo o konanie o vylúčenie majetku zo súpisu podstaty podľa zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov. Avšak predmetom tohto sporu je určenie pravosti pohľadávky, resp. po zmene petitu určenie, že žalovaný nemá nárok na zaplatenie prihlásenej pohľadávky.

Z uvedeného vyplýva, že prvostupňový súd postupoval správne, keď vyzval žalobcu na zaplatenie súdneho poplatku vo výške 10 000 Sk. Po nesplnení poplatkovej povinnosti žalobcom správne rozhodol o zastavení konania.

Preto Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako odvolací súd, podľa ust. § 219 O. s. p. napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil ako vecne správne.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 27. februára 2009

JUDr. Alena P r i e c e l o v á, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: M.